

Link do produktu: <https://www.fraida.pl/astrologia-klasyczna-tom-1-wprowadzenie-do-astrologii-p-1678.html>

Astrologia klasyczna Tom 1. Wprowadzenie do astrologii

Cena	81.99 zł
Dostępność	niedostępny online - sprawdź w sklepie stacjonarnym
Numer katalogowy	9788392049876
Kod EAN	9788392049876
Producent	Ars Scripti-2
Autor	Siergiej A. Wronski

Opis produktu

Z przedmowy:

Ukazania się książki Siergieja Aleksiejewicza Wronskiego przez wiele lat i z dużą niecierpliwością czekali wszyscy, którzy znali jego nazwisko i wszyscy, którzy słyszeli o zadziwiających kolejach losu tego człowieka. Olśniewające wykształcenie, jakie zdobył w przedwojennej Europie, idealne opanowanie wielu języków obcych, zadziwiające zawirowania losu – wszystko to złożyło się na biografię, którą bez przesady można nazwać legendarną. S. A. Wronski był pierwszym astrologiem pod względem podstawowego wykształcenia w najbardziej prostym i formalnym znaczeniu tego pojęcia, albowiem uczył się na astrologicznym fakultecie w Berlińskim Instytucie Bioradiologii. Dzisiaj wcale nie jest łatwo wyjaśnić młodym czytelnikom, co przeżywalimy my, obywatele Związku Radzieckiego, w latach 70-tych, uzyskując okruchy drogocennych i zawsze oszałamiających informacji o tym człowieku, co pojawiała się w naszej świadomości przy zaznajamianiu się z podobnymi faktami.

Osobiście poznałem S. A. Wronskiego w 1979 roku. Przy pierwszym spotkaniu, patrząc na mój horoskop, on poraził mnie prognozą: „Będziesz dyrektorem uczelni astrologicznej”. W tamtych, dziś już tak dalekich, sowieckich czasach wydawało się to całkowicie nieprawdopodobne! Właśnie wtedy Siergiej Aleksiejewicz przyjął mnie w poczet swoich uczniów. Od niego nauczyłem się wiarygodnej metody rektyfikacji horoskopu i dokładne metody prognozowania wydarzeń, a zrobiony przez niego horoskop do dziś przechowuję w swoim archiwum jak najcenniejszą relikwię. Wszystkie prognozy A. S. Wronskiego zadziwiały swoją dokładnością i to niezależnie czy dotyczyły jego samego, mojej rodziny czy innych ludzi bądź wydarzeń. Nie bez powodu jego ulubionym hasłem było: „Astrologia to nauka ścisła”. Weryfikacja, jakiej dokonał czas, tylko podniosła wartość stosowanych przez niego metod.

Wronski był zwolennikiem astrologii naukowej. Jako gruntownie wykształcony człowiek uważał, że nie należy podchodzić do astrologii jak do skostniałego dogmatu i czasami zmieniał swoje zdanie na temat niektórych złożonych i sprzecznych zagadnień. Z ogromną cierpliwością podchodził do poglądów niezgodnych z jego własnymi, albowiem uważał za w pełni naturalne istnienie różnych punktów widzenia na jeden i ten sam problem. Marzył o tym, żeby jego uczniowie zrobili wszystko, co możliwe dla uzyskania przez astrologię statusu dyscypliny naukowej. Uważał, że przeprowadzane planowo badania, udowadniające wiarygodność jej metod, przesądzą w tej sprawie. Nie bez powodu pierwsza książka Siergieja Aleksiejewicza, wydana w 1990 roku nosiła tytuł: „Astrologia: przesady czy nauka?”, a ujrzała ona światło dzienne właśnie dzięki wydawnictwu „Nauka”!

Będąc głęboko wierzącym prawosławnym chrześcijaninem w stosunku do astrologii Wronski zawsze stał na stanowisku nie Wiary, lecz Wiedzy. Przestrzegał przed przekształceniem nauki o prawach działania losu w nową religię, ostrzegał przed skłonnościami sekciarskimi, które mogą pojawić się w takim czy innym kierunku badań astrologicznych.

11 grudnia 1983 roku S. A. Wronski rozpoczął oficjalny pięcioletni cykl wykładów astrologicznych w Moskwie. Ich nazwa „Kosmobiologia specjalistyczna” odzwierciedlała dziedzictwo, jakie przyjął i rozwijał Siergiej Aleksiejewicz, kontynuując prace swoich nauczycieli: Karla Ernesta Krafta, Waltera Kocha i innych. Kraft był wybitnym astrologiem i przedstawicielem naukowego kierunku w astrologii europejskiej, który pierwszy nazwał ją kosmobiologią. W tych wykładach uczestniczyłem osobiście. Wronski prowadził zajęcia w niedziele, dlatego każdej soboty jechałem do Moskwy, żeby wysłuchać wykładu, porozmawiać z Siergiejem Aleksiejewiczem, czego mi nigdy nie odmawiał i nocnym pociągami wrócić do Petersburga. W stosunku do nas, uczniów, Wronski był cierpliwy i lojalny. Pozycja jaką dawał mu wiek, potężna wiedza i intelekt nie wywoływała u niego ani zarozumiałości, ani chorobliwej ambicji. Odnosił się do nas jak do kolegów i swoje ogromne doświadczenie bez jakichkolwiek ograniczeń przekazywał swoim uczniom, nie robiąc żadnych sekretów. Jak wielki talizman przechowuję pocztówkę wykonaną przez malarza Luisa Ortege, wielkiego przyjaciela Siergieja Aleksiejewicza. Temat rysunku związany jest z 50 rocznicą działalności Wronskiego w astrologii. On podarował mi ją wraz ze swoim wyraźnym i zamasztywnym podpisem.

W przeszłości z usług Wronskiego korzystały organy władzy ZSRR, zwracano się również do niego z zagranicy i to zarówno oficjalne struktury, jak i indywidualne osoby stojące u władzy. W czasie jednego z naszych spotkań w Moskwie w październiku 1990 roku byłem świadkiem wykonywania przez niego pracy na zamówienie władz USA. Zwrócili się one do niego za pośrednictwem ambasady USA w Moskwie z prośbą obliczenia najkorzystniejszej daty na rozpoczęcie operacji „Pustynna Burza” – pierwszej wojny w Iraku, którą przeprowadził prezydent J. Bush- starszy. Ta prośba jest ważkim świadectwem uznania jakim cieszył się S. A. Wronski na całym świecie. Pokazuje ono na rozmieszczenie priorytetów i jakoś rosyjskiej astrologii. Mając wcale niemało prognostów w USA, Amerykanie zwrócili się właśnie do rosyjskiego astrologa, a nie do swojego. Siergiej Aleksiejewicz to postać legendarna. Jednakże na podstawie fragmentów jego biografii, jakie można znaleźć w licznych gazetach i czasopiśmie na początku „pierestrojki” niewyrobionemu czytelnikowi trudno jest oddzielić dziennikarskie wymysły od prawdy, co nawiasem mówiąc z astrologicznego punktu widzenia nie jest dziwne – połowa planet jego horoskopu mieści się w 12 domu. Astrolog zrozumie to bez komentarzy. Będąc niedościgłym mistrzem zachwycających opowieści, które umiał wzbogacać obfitą ilością fantastycznych szczegółów, Wronski zapędział w kozi róg wszystkich uważnych słuchaczy. Z biegiem czasu, w miarę, jak pogłębiały się nasze relacje przekonywałem się, że nieprawdopodobne na pierwszy rzut oka historie okazywały się prawdą. Niestety, o wielu sprawach on nie miał prawa mówić, co nieco opowiadał pośrednio, ale i tak wiele spraw pozostało tajemnicą. Myślę, że warto przypomnieć, że w wywiadzie legendą nazywa się zewnętrzną „przykrywkę”, pod którą wywiadowcy wykonują swoją misję. Astrolog powinien należeć do jakiegokolwiek tradycji. To właśnie jest jeden z głównych warunków jego sukcesu w astrologii. Pod względem swego podstawowego wykształcenia i naukowych sympatii Wronski należał do niemieckiej szkoły astrologii początku XX wieku, znanej ze swojej metodyczności i dokładności. Niemieccy astrologowie pierwszej połowy minionego stulecia pogłębili i uogólnili doświadczenia astrologii całego świata, a przede wszystkim arabskiej i hinduskiej, a także średniowiecznej europejskiej. Właściwa Niemcom punktualność wywarła szlachetny wpływ na astrologię, przede wszystkim w odniesieniu do opracowania naukowego kierunku tej nauki i podniesienia poziom dokładności metod prognostycznych. Wiadomo, że w hitlerowskich Niemczech, zaczynając od 1940 roku, astrologia była zakazana, a wielu astrologów doświadczyło prześladowań i okrucieństw obozów koncentracyjnych. W świetle tych tragicznych wydarzeń S. A. Wronski stał się ogniwem pośrednim przekazu bezcennych doświadczeń tradycji niemieckiej do Rosji końca XX wieku, przeżywającej renesans astrologii. Wydarzeniem wybitnym dla wszystkich astrologów, a także dla tych, którzy rozmyślają nad prawami kierującymi ludzkim losem, stanie się możliwość wzięcia w ręce ksiąg niedoścignionego Mistrza. Ta wielotomowa monografia może stać się podstawą wykładów dowolnej szkoły astrologicznej, a także ozdobić osobistą biblioteczkę. To cudowne, że ogromna wiedza nie zaginie i nie pozostanie nieznaną nowym pokoleniom poszukujących i myślących ludzi. Uczeń S. A. Wronskiego, rektor Sankt-Petersburskiej Akademii Astrologii:

S. B. Szestopałow

Spis treści:

Przedmowa

Przedmowa redaktora

Przedmowa autora – główne cele, zadania i kierunki astrologii jako nauki

1. Filozoficzne podstawy astrologii klasycznej

1.1. Cztery zasady energii astralnej

1.2. Żywioły (elementy)

1.3. Krzyże

2. Krótki zarys historii rozwoju astrologii jako nauki

2.1. Kosmologia narodów starożytnych 5000-3000 lat p.n.e.

2.2. Koryfeusze astrologii do XX w. n.e.

2.3. Historyczne horoskopy

2.4. Trzeci rozkwit wiedzy astrologicznej

2.5. Astrologia w krzyżowym ogniu wątpliwości

2.6. Za kulisami II wojny światowej

2.7. Astrologia – masowy fenomen

3. Elementy astronomii w astrologii

3.1. Gwiazdne systemy

3.2. Podstawowe punkty i okręgi sfery niebieskiej

3.3. Systemy niebieskich współrzędnych

3.4. Precesja

3.5. Pomiar czasu

3.6. Planety Układu Słonecznego

3.7. Charakterystyka planet Układu Słonecznego

4. Podstawy astrologii

4.1. Wprowadzenie

4.2. Znaki Zodiaku

4.2.1. Informacje ogólne

4.2.2. Cykl uniwersalny

4.2.3. Podział Zodiaku

4.2.4. Krótka charakterystyka znaków Zodiaku

4.3. Planety

4.3.1. Informacje ogólne

4.3.2. Krótka charakterystyka planet

- 4.3.3. Klasyfikacja planet
- 4.3.4. Godności i słabości planet
- 4.3.5. Ruch planet
- 4.3.6. Wpływy planetarne
- 4.3.7. Fikcyjne planety i inne ważne punkty
- 4.4. Domy (pola)
 - 4.4.1. Informacje ogólne
 - 4.4.2. Krótka charakterystyka domów (pól)
 - 4.4.3. Klasyfikacja domów (pól)
- 4.5. Aspekty
 - 4.5.1. Informacje ogólne
 - 4.5.2. Krótki opis podstawowych aspektów
- 4.6. Rodzaje horoskopów
- 4.7. Obliczanie horoskopu
 - 4.7.1. Informacje ogólne
 - 4.7.2. Określanie czasu urodzenia wg Greenwich
 - 4.7.3. Obliczanie pozycji planet
 - 4.7.4. Obliczanie aspektów
 - 4.7.5. Obliczanie czasu gwiazdowego
 - 4.7.6. Wyliczenie wierzchołków domów (pól)
 - 4.7.7. Wykreślenie horoskopu
 - 4.7.8. Praca z horoskopem
- Aneks 1. Krótki słownik terminów astrologicznych
- Aneks 2. Tabele
 - 1 tabela. Astronomiczne parametry planet
 - 2 tabela. Przybliżone wartości liczbowe najistotniejszych wielkości spotykanych w astronomii
 - 3 tabela. Planety i elementy abstrakcyjne
 - 4 tabela. Siła wpływu planet
 - 5 tabela. Stopnie egzaltacji
 - 6 tabela. Terminy
 - 7 tabela. Władanie stopniami wg Gwiazdy Magów
 - 8 tabela. Władanie stopniami wg Wronskiego
 - 9 tabela. Przegląd godzin planetarnych
 - 10 tabela. Planety – władcy roku urodzenia
 - 11 tabela. Aspekty
 - 12 tabela. Orby wpływów (w stopniach)
 - 13 tabela. Zmiany czasu w Rosji
 - 14 tabela. Obliczenie aspektów
 - 15 tabela. Przełożenie długości w stopniach na ekwiwalent czasowy
 - 16 tabela. Długości Białego Księżyca
 - 17 tabela. Długości Czarnego Księżyca
 - 18 tabela. Punkty arabskie
 - 19 tabela. Gwiazdy stałe
- Aneks 3. Standardowy arkusz horoskopu

Fragment:

4.6. Rodzaje horoskopów

Zanim przejdziemy do istniejących rodzajów horoskopu, należy wspomnieć, że horoskop sporządza się nie tylko dla poszczególnych osób, ale i dla całych narodów, różnych parii grup, firm, przedsiębiorstw, miast, państw.

Astrologię stosuje się praktycznie we wszystkich sferach życia. W związku z tym tak, jak i w innych dziedzinach nauki są specjalizacje i podział na następujące kierunki:

1. Astrologia urodzeniowa.
2. Astrologia mundalna (polityczna).
3. Astrologia medyczna.
4. Astrologia meteorologiczna.
5. Astrologia horarna.
6. Astrologia karmiczna.
7. Astrologia ezoteryczna.
8. Astrologia synstryczna (porównawcza) i inne.

Astrologia urodzeniowa zajmuje się badaniem tego wszystkiego, co jest związane z człowiekiem i jego losem. Oblicza się tutaj horoskop natalny (radix), to znaczy urodzeniowy.

Astrologia mundalna zajmuje się przewidywaniem wydarzeń dla państw, miast, narodów. Horoskop, obliczony zgodnie z zasadami astrologii mudnalnej, nazywa się mudalnym.

Astrologia medyczna ma do czynienia z diagnostyką chorób oraz profilaktyką zdrowia i pomaga określić drogę leczenia. Ojciec medycyny Hipokrates, będąc prawdziwym astrologiem, mówił: „Ani jeden lekarz nie może z sukcesem korzystać z nauki medycznej, jeśli nie zna astrologii”. W tym przypadku horoskop urodzeniowy oblicza się zgodnie z regułami astrologii medycznej.

Astrologia meteorologiczna zajmuje się prognozą pogody na podstawie plam na Słońcu i planetarnych aspektów. Za jej twórcę

uważa się G. W. Leibniza, niemieckiego uczonego, filozofa, matematyka, fizyka, prawnika, historyka, językoznawcę, meteorologa, astrologa i wynalazcę.

Astrologia horarna zajmuje się prognozowaniem przebiegu różnych zdarzeń. Punktem wyjścia jest tutaj czas wydarzenia lub zadane pytanie. W tym przypadku oblicza się horoskop horarny.

Astrologia karmiczna bada prawa karmy, analizuje zadania i problemy człowieka, które nieuchronnie będzie musiał rozwiązać. W tym przypadku oblicza się specjalny karmiczny horoskop.

Astrologia ezoteryczna bada głębokie, ukryte zjawiska naszego życia, psychiki, losu.

Astrologia synastryczna (porównawcza) analizuje problemy partnerstwa i wzajemnych relacji. Występuje tu kilka rodzajów horoskopów: porównawczy, kontaktowy, relacyjny.

Wymienione rodzaje horoskopów można nazwać stałymi, to znaczy zbudowanymi według reguł określonych przez jakiś kierunek astrologii, na jakiś dzień, godzinę, rok, czas i miejsce i na jego podstawie dokonuje się niezbędnych badań oraz wyciąga wnioski.

Są też rodzaje horoskopów, które również umownie można nazwać zmiennymi. Te horoskopy oblicza się z uwzględnieniem już istniejącego horoskopu na podstawie rozwijania jego czasu, a wykorzystuje się je głównie do prognozowania.

Rozwijanie czasu może być symboliczne (na przykład umawiamy się z 1° odpowiada 1 rokowi życia) lub uwzględniające naturalny ruch planet po momencie zajścia wydarzenia.

Szczegółowo metody prognostyczne będziemy omawiać później, a teraz tylko wymienimy niektóre z nich:

1. Dyrekcje symboliczne. W nich analizuje się ruch elementów horoskopu z prędkością $1^\circ = 1$ rok. Ruch odmierza się na ekliptyce.

2. Dyrekcje prymarne. Odpowiadają symbolicznym z tą różnicą, że ruch odmierza się na równiku.

3. Dyrekcje sekundarne. Zasada uwzględniająca naturalny ruch planet i punktów horoskopu z prędkością 1 dzień = 1 rok. To znaczy położenia planet po 20 dniach od narodzin określają wydarzenia 20 roku życia. Dyrekcje sekundarne często są nazywane progresjami, co nie jest prawdą.

4. Progresje. Dzielą się na szybkie – uwzględniając ruch MC z prędkością 30° na rok, można dokonywać ruchu AS, Słońca, Księżycy, Punktu Szczęścia; i wolne – uwzględnia się ruch MC z prędkością 1° na rok. Są też i inne rodzaje progresji.

5. Tranzyty. Uwzględnia się realny ruch planet. To najprostsza i najbardziej wyrazista metoda prognozowania.

Istnieją też i jeszcze inne rodzaje horoskopów, na przykład oparte o okresowe powroty planety do swego miejsca natalnego.

Nazywa się je horoskopami powrotów lub rewolucji. Powrót (rewolucja) Słońca nazywa się solariuszem, zaś Księżycy – lunariuszem. Wykorzystuje się też horoskopy powrotów i innych planet: merkuriusz, wenusiusz itd.

Więcej informacji na ten temat znajdzie Czytelnik w kolejnych tomach „Astrologii klasycznej”.

Jako że czas urodzin człowieka czasem jest znany z niedostateczną dokładnością, aby uzyskać dokładną prognozę, trzeba dokonać rektyfikacji (korekty) tego czasu. Można to zrobić stosując wymienione powyżej rodzaje horoskopów, zaś o metodach rektyfikacji dowie się Czytelnik w swoim czasie.

ISBN: **83-920498-7-X**

liczba stron: **216**

format: **20,5x14,5 cm**

oprawa: **twarda**